

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 463/2022
09.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Радославе Мађаров, Јелице Бојанић Керкез и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Жарко Раданов адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1043/21 од 10.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1043/21 од 10.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1043/21 од 10.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1752/2020 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име мање исплаћене припадајуће зараде за период од августа 2017. године до јула 2020. године тужиоцу исплати новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, док је у преосталом делу тужиочев захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио исплату мање исплаћене зараде за јул 2017. године у износу од 12.215,83 динара са законском затезном каматом од 05.08.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио исплату законске затезне камате на потраживања за сваки месец од августа 2017. године до јуна 2020. године за период од 05. до 06. у месецу. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1043/21 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1752/2020 од 03.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404 (посебна ревизија).

Тужени је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци а тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема места дозвољености одлучивања о тужиочевој посебној ревизији. Ревизијски суд је у истим чињенично-правним споровима оценио да посебне ревизије тужилаца у тим споровима нису дозвољене (решења Рев2 262/2022 од 14.09.2022. године; Рев2 3302/2021 од 09.11.2022. године; Рев2 3445/2021 од 22.09.2022. године; Рев2 3419/2021 од 25.08.2022. године и друга), због чега је применом члана 404. ЗПП у првом ставу изреке одлучено на исти начин и у овом спору.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинско-правним споровима - према вредности предмета спора побијаног дела. С`обзиром да је вредност предмета спора у побијаном делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев очигледно нижа од вредности која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, то је применом члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и на основу члан а165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић